

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2CoCsp/75/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7220209084
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Mičietová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7220209084.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Oľgy Mičietovej a sudkýň JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Zuzany Matyiovej v spore žalobkyne KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Bratislava, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, zast. Advokátskou kanceláriou FELIX NEUPAUER & PARTNERS, Bratislava, Dvořákovo nábřeží 8/A proti žalovanému A. B., nar. XX.X.XXXX, C., D. XX, o zaplatenie 84,56 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 42Csp/204/2020 z 18. júla 2022

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

. Okresný súd Košice II (v ďalšom „súd prvej inštancie“ prípadne „súd“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol (výrok I.) a stranám sporu náhradu trov konania nepriznal (výrok II.).

2. V odôvodnení uviedol o.i., že žalobkyňa žiadala zaviazat' žalovaného zaplatiť dlžné poistné 84,56 eura spolu s príslušenstvom na základe toho, že so žalovaným uzavrela poistnú zmluvu na dobu neurčitú, žalovaný porušil zmluvne dohodnutú povinnosť, poistenie za poistné obdobie sa stalo splatným 9.2.2018 a uplatnila si ako poisťovateľka nárok na poistné do 9.12.2018 vo výške 84,56 eura. Na preukázanie svojho nároku predložila poisťku č. 6 597 152 505 a oznámenie o zániku poistenia pre nezaplatenie poistného a upomienku zo 16.1.2019.

Súd vec prejednal na pojednávaní, za splnenia podmienok podľa § 177 a nasl. CSP v neprítomnosti sporových strán, ktoré obe boli na pojednávanie riadne predvolané, pojednávania sa nezúčastnili a svoju neúčasť neospravedlnili a nepožiadali z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania. Súd zistil, že žalobkyňa vydala poisťku č. 6 597 152 505 ako potvrdenie o uzavretí poistno-zmluvného vzťahu podľa návrhu poistnej zmluvy č. 3530598883 uzavretej 9.2.2018 pre poistné obdobie od 9.2.2018 do 8.2.2019, poisťníkom bol žalovaný, začiatok poistenia bol určený dňom 9.2.2018, ročné poistné 107,12 eura a poistenie bolo uzavreté na dobu neurčitú, poisťka sa týkala poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla EČV/ŠPZ:NEUDANÉ s výškou lehotného poistného 26,78 eura a splatnosťou poistného 09.02., 09.05., 09.08., 09.11. Z listu žalobkyne zo 16.1.2019 súd zistil, že žalobkyňa oznámila žalovanému, že jeho poistná zmluva zanikla z dôvodu nezaplatenia poistného alebo jeho časti v zákonnej jednomesačnej lehote 9.12.2018 v súlade s § 9 zákona č. 138/2001 Z.z. a v zmysle § 11 označeného zákona si uplatnila právo na poistné až do konca poistného obdobia do 9.12.2018 v sume 89,56 eura, ktoré dlžné poistné vyzvala žalovaného uhradiť.

Súd citujúc § 788 ods. 1 a § 791 ods. 1 Občianskeho zákonníka a poukážuc na to, že v sporovom konaní o aké ide aj v prejednávanej veci platí dispozičná zásada konštatoval, že sa žalobkyňa domáhala zaplatenia dlžného poistného do 9.12.2018 vo výške 84,56 eura tvrdiac, že žalovaný porušil povinnosť

platiť poisťné štvrťročne tak, ako sa na tom dohodli v poisťnej zmluve. V spore o zaplatenie dlžného poisťného mal súd za potrebné, aby žalobkyňa uplatnený nárok špecifikovala nielen výškou nedoplatku, ale aj obdobím, za ktoré nebolo poisťné uhradené a spôsob jeho výpočtu, pričom žalobkyňa uplatnený peňažný nárok z týchto hľadísk nekonkretizovala. V žalobnom návrhu tvrdila, že poisťenie sa stalo splatným dňa 9.2.2018, a že má nárok na poisťné do 9.12.2018 vo výške 84,56 eura, z oznámenia o zániku poisťného ale vyplývalo dlžné poisťné 89,56 eura, a teda skutkové tvrdenia žalobkyne o výške dlžného poisťného v žalobnom návrhu boli v rozpore s tvrdením uvedeným v predloženej dôkazke.

Súd uviedol, že uznesením zo 17.9.2020 č.k. 42Csp/204/2020-9 vyzval žalobkyňu na doplnenie spôsobu výpočtu dlžného poisťného a opätovne listom z 26.4.2022 žiadal o doplnenie týchto skutkových tvrdení, pričom žalobkyňa na výzvu súdu nereagovala. Súd mal za to, že keď podľa tvrdenia žalobkyne povinnosť žalovaného na zaplatenie poisťného vznikla na základe poisťnej zmluvy z 9.2.2018, bolo povinnosťou žalobkyne existenciu tohto záväzkového vzťahu preukázať predložením predmetnej poisťnej zmluvy, pričom dal do pozornosti, že samotná žalobkyňa v písomnom vyhotovení žaloby označila poisťnú zmluvu ako dôkaz, avšak poisťnú zmluvu nepredložila a to ani na výzvu súdu.

Súd preto uzavrel, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno a nepreukázala skutočnosti rozhodujúce pre priznanie uplatneného peňažného nároku a to existenciu záväzkového vzťahu medzi ňou a žalovaným, bez preukázania ktorej skutočnosti nie je možné dospieť k záveru o porušení povinnosti žalovaného platiť poisťné. Súd mal za to, že absenciu poisťnej zmluvy nemôže nahradiť predloženie poisťky. Poisťná zmluva je dvojstranný právny úkon, pre ktorý zákon v zásade vyžaduje písomnú formu. Poisťka je jednostranné vyhlásenie žalobcu o existencii poisťno-zmluvného vzťahu. Záväzok žalobcu (zrejme správne žalovaného - pozn. odvolacieho súdu) mohol vzniknúť iba na základe prijatia záväzku platiť poisťné a bez preukázania tejto skutočnosti nemožno žalovanému ukladať povinnosť iba na základe tvrdení a vyhlásení samotnej žalobkyne. Na uvedenom základe dospel súd k záveru, že žalobkyňa neunesla povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, nedodržanie ktorých povinností sa zväčša prejaví v rozhodnutí vo veci vo forme neúspechu účastníka v spore. Žalobkyňa nepreukázala existenciu poisťno-zmluvného vzťahu a neunesla povinnosť tvrdenia vo vzťahu k špecifikácii žalovanej peňažnej pohľadávky a preto súd žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol tak, že vo veci úspešný žalovaný mal by nárok na náhradu trov konania, avšak keďže zo spisového materiálu súd nezistil, že by mu v konaní akékoľvek trovy vznikli, stranám náhradu trov konania nepriznal.

3. Proti rozsudku včas podala odvolanie žalobkyňa a to na základe odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, g/, h/ CSP.

Žalobkyňa namietla voči záveru súdu, v zmysle ktorého neunesla povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť a nepreukázala existenciu poisťno-zmluvného vzťahu a povinnosť tvrdenia vo vzťahu k špecifikácii žalovanej peňažnej pohľadávky, čím súd odôvodnil zamietnutie žaloby. Dôvodila, že v žalobe tvrdila existenciu zmluvného vzťahu so žalovaným, konkrétne tvrdila porušenie zmluvnej povinnosti platiť poisťné v dôsledku čoho došlo k zániku poisťného vzťahu a nároku na zaplatenie dlžného poisťného v konkrétnej výške zo strany žalovaného. Mala za to, že tvrdila všetky rozhodné skutkové okolnosti vymedzené hmotnoprávnou normou upravujúcou sporný právny pomer medzi ňou a žalovaným. Poukázala v tomto smere na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 22.9.2010 v konaní sp. zn. 3MCdo/6/2010 z ktorého súčasne žalobkyňa citovala. Z citovaného vyplýva predovšetkým to, že okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosť tvrdenia a označenie dôkazov na preukázanie tvrdení je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania, súčasne žalovaný nie je procesným subjektom, ktorého by sa spomenuté procesné povinnosti netýkali, pokiaľ sa chce v konaní úspešne brániť, musí tvrdiť, že za poskytnuté plnenie zaplatil a na svoje tvrdenie musí označiť dôkaz, teória v tejto súvislosti hovorí o tzv. presúvaní dôkazného bremena, ide tu o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkov konania v závislosti na aktuálnom stave (priebehu) konania a na tom ako právna norma vymedzuje práva povinnosti účastníkov hmotnoprávneho vzťahu.

V súvislosti s výhradou súdu k predloženej poisťke na preukázanie poisťného vzťahu so žalovaným žalobkyňa uviedla, že poisťka je dokument so zákonnou definíciou a významom identifikovaným právnym poriadkom v § 791 Občianskeho zákonníka.

V ďalšom žalobkyňa namietala, že súd nemá kompetenciu v civilnom sporovom konaní preberať procesnú pozíciu pasívnej procesnej strany, v tomto prípade žalovaného, spochybňovať tvrdenia žalobkyne či preberať oprávnenia procesnej strany označovať dôkazy na vykonanie. Argumentovala, že žalovaný v danej veci nespochybňoval, že uzavrel so žalobkyňou predmetnú poisťnú zmluvu, nespochybňoval pravosť či obsah predloženej poisťky, netvrdil, že nedošlo k porušeniu povinnosti platiť

poistné v dôsledku zániku poistenia a ani netvrdil, že žalobkyňa nemá nárok na dlžné poistné v žalovanej výške. Žalobkyňa skonštatovala, že súd v konaní postupoval a rozhodol v rozpore s § 151 ods. 1 CSP. Mala za to, že bolo oprávnením žalovaného sa vyjadriť k žalobe a spochybníť nárok žalobkyne čo do základu, resp. výšky a navrhnúť predloženie dôkazov na preukázanie svojich tvrdení. Dôvodila, že nakoľko bol žalovaný riadne oboznámený s tvrdeniami a dôkaznými prostriedkami žalobkyne a pritom nijako nespochybnil ani jedno tvrdenie či dôkazný prostriedok, mala žalobkyňa dôvodne za to, že žalovaný nárok je nesporný čo do základu a výšky. Mala za to, že súd v rozpore sa článkom 15 Civilného sporového poriadku posúdil žalobný návrh spolu s predloženými dôkazmi ako netvrdený a nepreukázaný naproti absolútnej nečinnosti žalovaného, ktorý na žalobu vôbec nereagoval. Odvolajúc sa na komentár k Civilnému sporovému poriadku argumentovala, že v sporovom konaní súd nevykonáva dôkazy na preukázanie nesporných skutkových tvrdení strán, nesporné skutkové tvrdenia si súd osvojí ako zistený skutkový stav, z ktorého vychádza v meritórnom rozhodnutí. Žalobkyňa preto dospela k záveru, že keď žalovaný nijakým spôsobom nespochybnil jej tvrdenia o existencii nároku ani o výške nedoplatku na poistnom, všetky tieto tvrdenia mal súd považovať za nesporné.

Súčasne dala to pozornosti uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/180/2018 z 26.7.2018 v obdobnej veci, v ktorom sa súd stotožnil s argumentáciou žalobkyne, zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil vec na ďalšie konanie, nakoľko mal za to, že súd prvej inštancie svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobkyňu, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a citovala: „súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania... pozornosti súdu prvej inštancie však ušlo, že podľa tohto ustanovenia možno postupovať iba za predpokladu, že skutkové tvrdenia strán nie sú sporné... na č.l. 3 spisu sa totiž nachádza kópia predmetnej poistnej zmluvy...“. Vzhľadom na uvedené dôvody a skutočnosti navrhla žalobkyňa aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

5. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) na základe odvolania podaného včas žalobkyňou ako oprávnenou osobou (§ 362 a § 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 – 358 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi vymedzenými odvolateľkou (§ 380 a § 365 CSP), preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

6. Rozsudok je vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. Rozsudok bol verejne vyhlásený 19. októbra 2023 o 10:25 hod. v pojednávacej miestnosti Krajského súdu v Košiciach, č.dv. 202, o ktorej skutočnosti bol v zmysle § 219 ods. 3 veta prvá CSP vopred vyvesený oznam na úradnej tabuli a zároveň zverejnený na webovej stránke tunajšieho súdu dňa 13.10.2023.

8. Po preskúmaní obsahu spisu odvolací súd dospel k záveru, že žalobkyňou namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené.

9. Súd prvej inštancie vykonal vo veci potrebné dokazovanie a náležite zistil skutkový stav, svoje rozhodnutie založil na skutkových zisteniach, ktoré z tohto dokazovania vyplynuli, prihliadol pritom na všetko, čo počas konania vyšlo najavo, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 ods. 1 CSP a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil. Vecne správne a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Ani odvolacie námietky žalovanej nemali vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozsudku a nie sú spôsobilé privodiť jeho zmenu. Právna argumentácia súdu prvej inštancie je správna a súladná so súdnou praxou.

10. Súd zamietol žalobu podanú žalobkyňou pre neunesenie povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti, resp. dôkazného bremena o existencii zmluvného vzťahu medzi ňou a žalovaným, z ktorého si uplatnila nárok na dlžné poistné. Súd neakceptoval žalobkyňou predloženú poistku ako dôkaz preukazujúci existenciu poistného vzťahu. Je však potrebné povedať, že s týmto právnym názorom žalobkyňu vopred riadne oboznámil a vyzval ju na predloženie poistnej zmluvy, ktorú v žalobnom návrhu označila za

dôkaz samotná žalobkyňa. Napriek výzvam súdu žalobkyňa poisťnú zmluvu, ktorú tvrdila že uzavrela so žalovaným, nepredložila a existenciu zmluvného vzťahu so žalovaným tak nepreukázala.

11. V zmysle § 791 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na platnosť právnych úkonov týkajúcich sa poistenia je potrebná písomná forma. Výnimku môže ustanoviť iba zákon (obč. zákonník) alebo poisťné podmienky. Právny úkon, ktorý by nebol urobený v písomnej forme, ak by bola potrebná podľa § 791 ods.1, by bol podľa § 40 neplatný.

12. Pokiaľ odvolateľka v súvislosti s neakceptovaním predloženej poisťky súdom ako dôkazu o existencii zmluvného vzťahu so žalovaným poukazovala na to, že ide o dokument so zákonnou definíciou a významom identifikovaným právnym poriadkom, s týmto názorom nie možné nesúhlasiť, avšak poisťka ako písomné potvrdenie poisťovateľa o uzavretí poisťnej zmluvy, ktoré vydáva poisťiteľ tomu, kto s ním poisťnú zmluvu uzavrel, nepreukazuje uzavretie písomnej poisťnej zmluvy. Poisťka nie je synonymom poisťnej zmluvy. Ide o dva rozdielne dokumenty s odlišnými právnymi náležitosťami vyplývajúcimi z ich podstaty. Poisťná zmluva je dvojstranný právny úkon a právnou skutočnosťou, na základe ktorej vzniká právny vzťah. Poisťka je jednostranný úkon poisťiteľa, ktorým sa potvrdzuje existencia konkrétnej poisťnej zmluvy. Ustanovenie § 791 ods. 2 Občianskeho zákonníka posilňuje postavenie toho, kto uzavrel poisťnú zmluvu, a dopĺňa povinnosť poisťiteľa vydať mu poisťku. Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v znení platnom do konca r. 1991 pojem „poisťky“ nepoznal. Pojem „poisťka“ ako potvrdenie o uzavretí poisťnej zmluvy v ustanovení § 791 ods. 2 Občianskeho zákonníka znamená, že sa pod týmto pojmom nerozumie poisťná zmluva, ale potvrdenie o poistení.

Odvolačný súd sa preto stotožňuje z názorom súdu prvej inštancie o potrebnosti pre úspech v spore na preukázanie právneho vzťahu poistenia predložiť poisťnú zmluvu.

13. Pokiaľ odvolateľka/žalobkyňa vytyka súdu prvej inštancie, že bezdôvodne v konaní prebral na seba procesnú pozíciu žalobcu ako v konaní pasívnej procesnej strany a to spochybňovať tvrdenia žalobkyne či označovať dôkazy a poukazuje na to, že v danej veci žalovaný nespochybnil uzavretie poisťnej zmluvy so žalobkyňou, ani nespochybnil pravosť či obsah predloženej poisťky, žalobkyňa opomenula vziať do úvahy, že v prípade posudzovanej veci ide o spor s ochranou slabšej strany, konkrétne spotrebiteľský spor v zmysle § 290 a nasl. CSP. Podľa § 295 CSP v spotrebiteľských sporoch môže súd vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhoval, ak je to potrebné pre rozhodnutie vo veci. Takýto postup je odôvodnený zvýšenou mierou ingerencie súdu ako orgánu ochrany práva do spotrebiteľských právnych vzťahov, čo v konečnom dôsledku znamená a odôvodňuje prevzatie dôkaznej iniciatívy súdom. Povaha spotrebiteľského sporu a postavenie spotrebiteľa ako objektívne a prirodzene slabšej strany právneho aj procesnoprávneho vzťahu vylučuje uplatnenie prísnej koncentrácie konania typickej pre všeobecné sporové konania.

14. Len pre úplnosť odvolací súd dodáva, pokiaľ odvolateľka dala do pozornosti rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/180/2018 z 26.7.2018 „v obdobnej veci“, v ktorej sa mal súd stotožniť s argumentáciou žalobkyne/odvolateľky, zrušiť napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a vrátiť mu vec na ďalšie konanie, z odvolateľkou citovaného vyplýva, že „v obdobnej veci“ rozhodol súd prvej inštancie postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 297 písm. b/ CSP, kým v tu súdnej veci súd prvej inštancie nariadil na prejednanie veci pojednávanie, na ktoré sa odvolateľka/žalobkyňa bez ospravedlnenia nedostavila a ani nežiadala o jeho odročenie, ale ani napriek predchádzajúcim výzvam súdu na preukázanie vzniku poisťného vzťahu nepredložila požadovanú poisťnú zmluvu. Okrem toho, z citovaného odôvodnenia vyplýva, že vo veci 6Co/180/2018 žalobkyňa na preukázanie nároku predložila kópiu poisťnej zmluvy.

15. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, ako aj dôvodov uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolací súd rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil.

16. Podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP rozhodol odvolací súd o trovách odvolacieho konania. Žalovaná nebola v odvolacom konaní úspešná, nemá preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania; ako neúspešná strana v odvolacom konaní bola by povinná nahradiť trovy odvolacieho konania v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi, avšak z obsahu spisu žiadne trovy odvolacieho konania, ktoré by boli žalobcovi vznikli nevyplyvajú, preto odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania tak, že stranám ich náhradu nepriznal.

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.